

Teatrele populare

În zilele de 7 și 8 noiembrie 1970, municipiul Gheorghe Gheorghiu-Dej a fost gazda unui eveniment deosebit din viața artiștilor amatori: Consfătuirea pe țară a teatrelor populare — organizată de Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă și Consiliul Central al Uniunii generale a Sindicatelor din România.

Beneficiind de participarea directorilor celor 15 teatre existente în țară, a numeroși oameni de teatru, artiști amatori, metodiști ai caselor de creație și reprezentanți ai presei, Consfătuirea a constituit un fructuos schimb de păreri și de experiențe, a prilejuit cunoașterea mai în adâncime a problemelor ce frământă azi teatrele populare. Spectacolele vizionate la încheierea lucrărilor (*Ochiul babei* de Gh. Vasilescu, *Montserrat* de Em. Roblès și *Comedie cu otteni* de Gh. Vlad) au convins însă, „pe concret” — în ceea ce privește activitatea teatrelor populare — dincolo de orice alte aprecieri și comentarii.

Lucrările s-au desfășurat sub egida optimismului. Cele 15 teatre au muncit — cu roade deloc negliabile —, confirmând talentul și dragostea de frumos a poporului nostru, câștigându-și în mișcarea teatrală un loc specific bine cristalizat. Teatrele populare au dovedit că și-au înțeles misiunea educativă, de *teatru militant*, transmițând — prin repertoriul lor — ideile avansate, umanismul epocii noastre, năzuințele și frământările omului contemporan; ele au devenit, așa fiind, instrumente de educație socialistă. Analiza activității în răstimpul stagiunii trecute, a scos în evidență că teatrele populare au atins — slujind un repertoriu echilibrat, în care au fost înscrise piese românești contemporane și piese din dramaturgia universală — un nivel valoric în general satisfăcător pe planul manifestărilor scenice. Cu sprijinul unor regizori valoroși și al unor instructori entuziaști, o seamă de formații au prezentat spectacole bune, convingătoare, ba, unele echipe au reputat succese chiar și peste hotare (Teatrul popular din Lugoj).

Datele statistice ale consfătuirii sînt de asemenea concludente. Teatrele populare au avut în general o activitate intensă, au înregistrat un mare număr de spectacole, în fața unui public mai mult decît numeros, cifrele dovedind că teatrele populare au căpătat autoritate și prestigiu, că ele constituie prezențe active în viața orașelor noastre. Instituții *complementare*, teatrele populare

atrag în sfera lor de acțiune — care presupune un efort continuu — un număr mare de oameni ai artei și ai scrisului, care li se dedică dintr-un imbold întiner. Neîndoios, în cadrul acestei mișcări, ce cunoaște o uriașă dezvoltare, teatrului — cu virtuțile sale intelectuale și morale, alături de cîntec și dans — îi revine un rol de frunte, forța sa de influențare acționînd asupra unor resorturi întime ale omului, potențînd energii, dinamizînd și propulsînd valori ascunse, constituind unul dintre cele mai eficiente mijloace de acționare asupra conștiințelor.

În ceea ce privește repertoriul teatrelor populare, acesta se cere în așa fel alcătuit încît să corespundă nevoilor și posibilităților echipelor respective, să evite paralelismul cu teatrele profesioniste și cu emisiunile teatrale ale televiziunii, să corespundă obiectivelor sale specifice de teatru militant, legat nemijlocit de viață. E necesar deci, ca piesele înscrise în repertoriul lor să fie dintre cele cu mesajul direct, receptabil, de o forță clar agitatrică, vie, accesibilă, operînd în deosebi cu mijloacele satirei și mulțumindu-se cu acțiunile dramatice de puternică elocvență, dar și de scurtă respirație — ale așa-numitului teatru scurt.

În cadrul aceleiași consfătuiri în care s-a analizat activitatea teatrelor populare de amatori în stagiunea 1969—1970, sarcinile acestora în stagiunea 1970—1971 (referatul prezentat de tov. N. Nistor, director al Casei Centrale a creației populare), s-au expus și discutat propunerile de repertoriu pentru stagiunea 1970—71, precum și probleme de ordin organizatoric menite să îmbunătățească activitatea acestor teatre.

Concluziile dezbaterilor au pus în deosebi accent, prin cuvîntul de închidere al directorului Direcției Așezămintelor Culturale din C.S.C.A., Emil Iordăchescu, pe problemele de conținut ale activității teatrelor populare, ale orientării repertoriului și calității spectacolelor, a fost subliniată necesitatea unui repertoriu echilibrat în care să se acorde importanță în deosebi piesei românești contemporane. De asemenea, s-a subliniat deosebita atenție ce trebuie acordată acestei stagiuni închinată semicentenarului P.C.R., înscrierea în repertoriul teatrelor populare a pieselor consacrate acestui eveniment fiind o datorie de onoare.

I. T.